ద్వాపరయుగంలో బాలకృష్ణుడి నాయకత్వంలో జరిగింది. ఇది ఎవరు కొండల స్వేచ్ఛని అపహరించాడో ఆ ఇంద్రుడిమీదే. ఇంద్రుడు కోపంలో రాళ్ల వర్షం కురిపించాడు. స్త్రీ బాలవృద్ధ గోగణాల మీద విచక్షణా రహితంగా (స్ట్రైక్ ఎక కార్డ్?) ఫెజలు తిరుగుబాటు చేస్తే పెబువుతారుకుంటారా? అప్పుడు గోవులకొండని కదిలించి అడ్డంబెట్టి తిరుగుమాటు విజయవంతం చేశాడు కృష్ణుడు. ఇంద్రుడే దిగొచ్చాడు. మనకి తెలిసినంతవరకూ ఇది నిలదొక్కుఉన్న మొదటి తిరుగుబాటు.

కృష్ణుడు పెరిగి పెద్దవాడై గీతలుపదేశించాడు. న్యాయం అనే గీతకి ఇరుపక్కలా ఉన్నవాళ్లకి పోరు ఆరంభమైనప్పుడు వ్యక్తుల విశిష్టతకంటే ధర్మ నిబద్ధతకి పెద్ద పీట వేశాడు. ఈ రోజుల్లో రాజుల కొండలు కదిలిపోయినా, ధనికొండలు విస్తరిస్తునే ఉన్నాయి. బెల్లం కొండ చుట్టూ చీమలు చేరినట్లు ధనికొండల చుట్టూ గీతకివతలి వాళ్లు కూడా వాళ్ల వాళ్ల స్వప్రయోజనాల కోసం ప్రదక్షిణాలు చేస్తూనే ఉంటారు. అయితే కొండలాధారంగా తిరుగుబాట్లు స్పార్టకస్ నుంచి సీతా రామరాజు దాకా ఆ తరవాత కూడాసాగుతానే ఉన్నాయి. మనుష్యుల మధ్యగీతలు అటుదిటు చెయ్యడానికి పరిధి విస్తృతమో సంకుచితమో చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు నిర్విరామంగా సాగుతున్నాయి. గీత కదిలే లోపల ఉన్నవాడి భద్రత దెబ్బ తింటుందని భయం. అలాగే ఉంటే అటుపక్క వాళ్లు అలోలక్ష్మణా అంటూ ఉండాల్సిందే. ప్లానర్సూ ఎకానమిస్టులూ ఈ గీతని ఎక్స్ సమీదిక మార్చి పోవర్టీలైన్ అని పేరు పెట్టారు. గీత కిందవాళ్లని బలవంతానైనా గీతమీదకి పంపే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. కొండంత ప్రయత్నాలు చేసి కొండల్ని తవ్వి ఈ గీతల్ని కదిలించాలి. మధ్య మధ్యన ఎలుకలు కొట్టేస్తుంటాయ్.

మావో మహాశయుడు చైనా పాతకథ ఒకటి చెప్పాడు. పర్వతాలను తొలగించిన తెలివిమాలిన వృద్ధుడు అని ఒక వృద్ధుణ్ణి ఉత్తర పర్వతానికి చెందిన పనికిమాలిన వృద్ధుడు అనేవారు. అతని ఇంటి ముఖద్వారానికి అడ్డుగా రెండు పెద్ద పర్వత శిఖరాలుండేవి. కొడుకులతో కలిసి అతను పలుగుపారల్తో ఆ కొండలు తవ్వడం మొదలెట్టాడు. దారినపోయే దానయ్య ఒకడు ఇదేం తెలివి తక్కువ అంత పెద్ద కొండల్ని ఇంత కొద్దిమంది తవ్వడం అసాధ్యం అన్నాడు. దానికి తెలివిమాలిన వృద్ధుడు నేను పోతే నా కొడుకులు, వాళ్లు చనిపోతే నా మనుమలు, వాళ్ల తరవాత వాళ్లబిడ్డలు ఇలా తవ్వుతూ ఉంటాం. పర్వతాలు ఎంత ఎత్తయినా మేం తవ్వినంత మేరకు వాటి ఎత్తు తగ్గుతూ ఉంటుంది. అంచేత ఎప్పటికో అప్పటికి వీటిని తొలగించడం అసాధ్యం కాదు అన్నాడు. తరువాత నిర్ణయం మార్చుకోకుండా రోజా తవ్వడం కొనసాగించాడు. దేవుడికి కరుణ కలిగి ఇద్దరు దూతల్ని పంపాడు. వీళ్లు ఆ కొండల్ని కదిలించి ఎత్తుకుపోయారు. వృద్ధుడి ఇంటి ముఖద్వారానికి అడ్డు తొలగి దారి గీతలు కదిలాయి. మావో సామ్రాజ్యవాదం భూస్వామ్యవాదం రెండు కొండలనీ వాటిని తొలగించే దూతలు చైనా ప్రజలనీ ముగిస్తాడు కథ.

కొండలు కదిల్తేనే గీతలు కోరదగిన రీతిలో కదిలేది.

జాలి

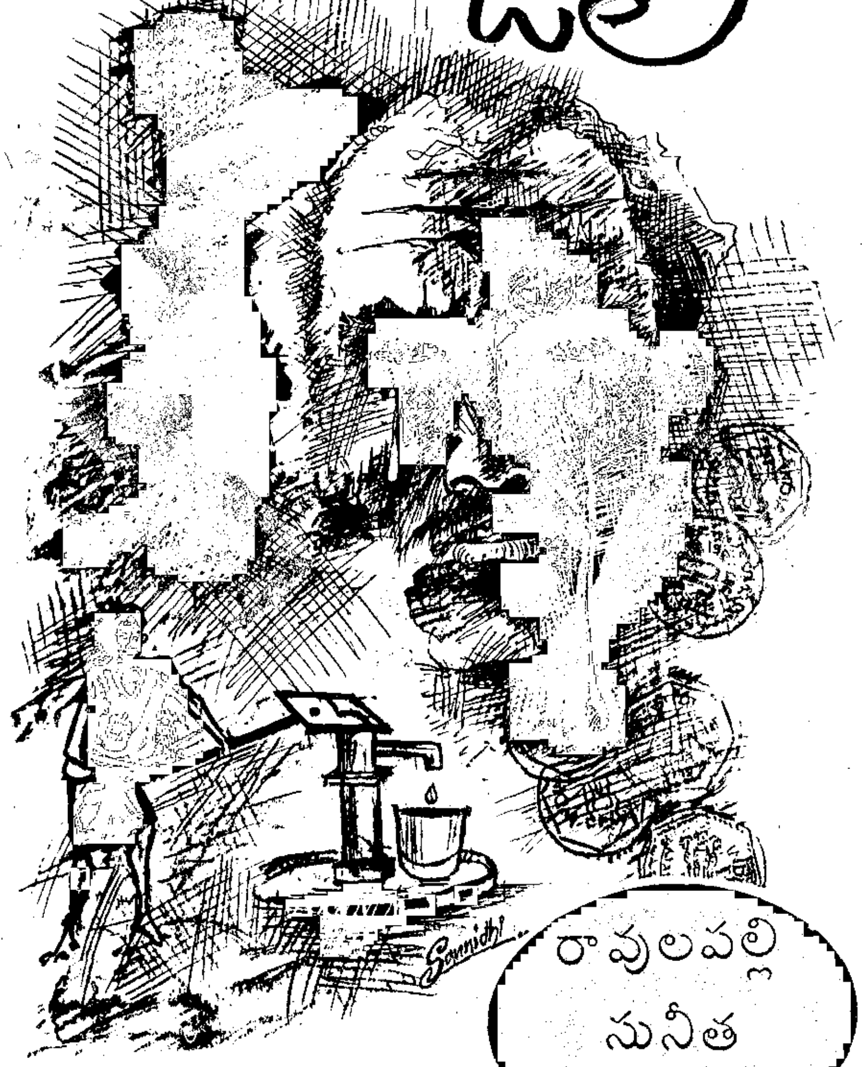

రావులపల్లి
సునీత
కథ

ఇల్లంతా గందరగోళంగా వుంది. ఉదయం ఏడు గంటలు కావస్తున్నా ఎక్కడ పని అక్కడే వున్నట్లుంది సునందకి. ఆ యింట్లో పనిమనిషి మానేసి అప్పటికి పది రోజులు. నెల తిరిగేసరికి చేతుల నిండా రూపాయిలు పోస్తున్నా నెలా-రెణ్ణెళ్ళు చేసి జీతం పెంచమని పని మానేసే పని వాళ్ళ మీద మహా ఒళ్ళుమంట ఆమెకి.

ఆరుగంటలకే లేచి, పిల్లల్ని, ఆడపడుచునీ లేపి వంటింట్లో జొరబడింది. అన్నగారింట్లో వుండి, కాలేజీలో చదువుకొంటున్న ఆడపడుచు స్వర్ణ అంట్లగిన్నెలు కడిగి వదినగారికి అందించి, పిల్లల్ని స్కూలుకి తయారుచేయడంలో సహాయపడుతోంది.

"సునందా! నీళ్ళు కొట్టుకొస్తాను" నిద్ర కళ్ళతో అన్నాడు భర్త సూర్యం- అడవికెళ్ళి కట్టెలు కొట్టుకొస్తానన్నట్టు.

రెండు బకెట్లు రెండు చేతుల్లో పట్టుకొని, కొట్టుడు పంపు వైపు భారంగా కదుల్తున్న భర్తని చూసి,

"దిక్కుమాలిన హైదరాబాదు- దిక్కుమాలిన ఎండకాలం, దిక్కుమాలిన కార్పొరేషన్ బాబూ" అనుకుంది. నోరెండిపోతోంది, నాలుగు చుక్కల నీళ్ళు నా నోట్లో పొయ్యండని అర్థిస్తున్నట్టు దీనంగా తన వైపే చూస్తున్నట్టుంది నీళ్ళ పైపు. రోజు విడిచి రోజు ఒక్కో ఏరియాకి ఒక్కో టైములో గానీ వదలరు ఆ పైపుల్లో నీళ్ళు! ఆ నీళ్ళు పట్టుకొనే భాగ్యం తమకెక్కడిదీ? ప్రాణాలు తోడుకుపోయేట్టు ఆ కొట్టుడు పంపులో కొట్టుకు చావాల్సిందే! తక్కువ నీళ్ళు పడతాయా తన సంసారానికి? 'ఈ నీళ్ళు కొట్టుకోలేక మాకే మేం బరువైపోతుంటే ఈవిడగారు కూడా ఇక్కడే చేరింది మా ప్రాణానికి' అనుకొంది ఆడపడుచు గురించి.

తనూ భర్తా ఆఫీస్‌లకీ, పిల్లలు స్కూళ్ళకీ, స్వర్ణ కాలేజీకీ... ఇలా అంతా బయటికెళ్ళాక- ఇహ ఇంట్లో ఎవరూ లేరని నమ్మకం కుదిరాక, మిట్టమధ్యాహ్నం పన్నెండింటికి ఈ ప్రాంతానికి నీళ్ళొదిలి ఛస్తారీ వాటర్ వర్క్స్ వాళ్ళు! మాయదారి సంత- కనిపిస్తే కసితీరా తన్నాలనిపిస్తుంటుంది సునందకి.

ఒక్క ఆదివారం- వారమంతటిలో తమదైన ఒక్క ఆదివారం- మరెక్కడికీ వెళ్ళకుండా ఇంట్లో తిష్ఠ వేసుక్కూర్చుంటే తప్ప,వారు ప్రసాదించే మహా ప్రసాదం లాంటి నీళ్ళని పట్టుకొని ఎరుగుదుమా??

"శాడిస్ట్స్!" కసి పైకే తిట్టింది.

ఏదో ఇంటి వాళ్ళు దయ తలచి ఆ బోర్‌వెల్ తవ్వించారు. తవ్వించిన వాళ్ళు ఆ చేత్తోనే మోటార్ పెట్టిస్తే ఏం కొంప మునిగిపోయిందో...?

గాల్లో లేచిన అమ్మాయి పొడవాటి జడలాంటి బోర్‌వెల్ తోకని పట్టుకొని కసరత్తు చేస్తున్నట్టు కిందికీ పైకీ కదుల్తూ బిందెల్ని నింపుతున్నాడు సూర్యం. మాట వరసకు చెప్పాను గానీ- అది అమ్మాయి జడ పట్టుకొన్నంత మధురంగా లేదు. గుండెలు అరికాళ్ళల్లోకి జారి పోతున్నట్టుగా వుంది. మార్చి నెల దాటుతున్న సూర్యుడు సురసురలాడ్తూ పైకి లేస్తున్నాడు.

ఆయాస పడిపోతున్న అన్నగార్ని చూసి, పిల్లల్ని వదిలి బోర్‌వెల్ దగ్గరికి పరిగెట్టింది స్వర్ణ.

"నేను కాసేపు కొడతాను. నువ్వాగు అన్నయ్యా!" అంది.

"వద్దులే! నువ్వు కొట్టలేవు. ఆ నీళ్ళు ఇంట్లో పోసిరా!" అన్నాడు ఈ నీళ్ళన్నీ పనిమనిషి ఒక్కతే కొట్టడాన్ని గుర్తు తెచ్చుకొంటూ. ఈ నీళ్ళు కొట్టలేక ఈ ఇంట్లో పని మానేసిన పని వాళ్ళని లెక్క బెట్టుకోసాగాడు. పంపు కొడుతూనే!

"పనిమనిషి దొరకనట్టేనా అన్నయ్యా!" బిందెల్లో నీళ్ళు ఇంట్లో పోసొచ్చి అడిగింది స్వర్ణ.

"ఎక్కడ దొరుకుతారు? వెతకలేక నా ప్రాణం పోతోంది. ఇది అమలాపురం అనుకున్నావా?" విసుగ్గా అన్నాడు.

"మరేం చేద్దాం? ఈ నీళ్ళు కొట్టడం రోజూ మనవల్ల అయ్యే పని కాదుగా." ఆయాసం వల్ల పంపు కొట్టడం ఆపిన అన్నని చూస్తూ అంది. అసలే కాస్త లావుపాటి మనిషి. ఎండాకాలం త్వరగా అలసిపోతున్నాడు. పైగా ఆఫీసులో పగలంతా పనుంటుంది. మొహమ్మీద నీళ్ళు జల్లుకొన్నట్టుగా కారుతున్న చెమటని తుడుచుకుంటూ అన్నాడు.

"వెతగ్గా వెతగ్గా దొరికిన వాళ్ళు మిగతా పనంతటికీ ఒప్పుకొని, ఈ నీళ్ళు కొట్టడం మాత్రం మావల్ల కాదని జారుకొంటున్నారు."

"మిగతా పని, కాస్త పెందలాడ లేస్తే మనం మాత్రం చేసుకోలేమా? ఈ నీళ్ళ కోసమే కదా మనకి మనిషి కావల్సింది!" నిస్పృహ గొంతులో పలికించింది.

వాళ్ళల్లో ఓ ముసలాడు ముందుకొచ్చాడు చేస్తానని. అయితే, కాస్త ఎక్కువే అడిగాడు. ఇంట్లో పనంతా కూడా చేస్తానన్నాడు."

"ఎక్కువయితే అయిందన్నయ్యా, పెట్టుకొందాం! ఈ బాధ మనం పడలేం!" ఆశగా అడిగింది.

"చూద్దాం! ఈ పూట ఇంటికి రమ్మన్నాను, మాట్లాడటానికి. మీ వదిన ఒప్పుకోవాలిగా, ఎక్కువ ఇవ్వడానికి!" నవ్వుతూనే అన్నాడు.

అందమైన ముఖం...

* ముఖం మీద చర్మం జిడ్డుకారేటట్లయితే రెండు లేక మూడు బాదం పప్పులు నూరి, దానిలో ఒక టేబుల్ స్పూన్ తేనె కలిపి తయారు చేసిన మిశ్రమం ఉపయోగించి ముఖానికి ఉదయం, సాయంత్రం రాస్తూ ఉంటే చర్మం నిగ నిగ లాడుతుంటుంది.
* సామాన్యంగా [illegible] ఎండలో తిరగవలసి వస్తుంటుంది. అలా ఎండ వలన కమిలిపోయిన ముఖాన్ని, [illegible] టమాటాలతో రుద్దితే బాధ తగ్గటంతో బాటు చర్మం కూడా మెత్తబడుతుంది.

- ఎ.ఎల్. సువర్చల

స్వర్ణ కూడా నవ్వుతుంది. డబ్బు ఖర్చు దగ్గర వదిన ఎంత గట్టిదో తెలుసు. ఇద్దరి జీతాలూ తన చేతిలోనే వుంచుకొంటుంది. అన్ని ఖర్చులూ పోను నెలకి ఎంత మిగల్చాలనుకొంటుందో, అంతకు ఒక్క రూపాయి తగ్గినా ఆమెకు మనశ్శాంతి వుండదు.

డబ్బు తక్కువ అవడం వల్ల తన తండ్రి తన పెళ్ళి చెయ్యడానికెంత ఇబ్బంది పడ్డాడో సునందకి తెలుసు! డబ్బు పెట్టలేక పై చదువు ఆగిపోయి-తమ్ముడి జీవితం గుమస్తాగిరీకి ఎంత అసంతృప్తితో రాజీపడిపోయిందో సునందకి బాగా తెలుసు! ఈ డబ్బు లేనందువల్ల తన పిల్లల భవిష్యత్తు మాత్రం అలా కాకూడదనుకొంటుంటుంది సునంద.

అందుకోసం పొదుపు అన్నది జీవితధ్యేయమన్నట్టు డబ్బు ఖర్చు చేస్తుంది. కొన్ని కొన్ని పనులకి కొన్ని ఫిక్స్‌డ్ రేట్స్ నిర్ణయించుకొంది. స్వర్ణ ఈ సంవత్సరం చదువు కోసం వచ్చి వుంటే, ఆమె కోసం ఎక్కువ పాలుగానీ, కూరలుగానీ పెంచలేదు. అంతకుముందు తెప్పించుకున్నట్టే తెప్పించి, అందులోనే సర్ది పెడుతుంది. చుట్టాలొచ్చినా తను తగ్గించుకొంటుంది తప్ప- పాలకి నిర్ణయించిన కోటా పెరగనివ్వదు. అనుకున్న

దానికన్నా ఒక్క రూపాయి ఎక్కువయినా ఆమెకెంత భయం కలుగుతుందో స్వర్ణకీ, సూర్యానికీ బాగా తెలుసు!

పిల్లలు పెందలాడే స్కూళ్ళకెళ్ళి పోయారు.

ఆఫీస్‌కెళ్ళే టైమవుతోంది. అందరూ ఇంట్లోంచిబయటపడే హడావుడిలో వున్నారు.

సూర్యం స్కూటర్ ట్రబులిస్తోందని షెడ్డులో ఇచ్చాడు మొన్న. తన స్కూటర్ మీద ఎక్కించుకెలతానని, ఆ వీధిలోనే వుంటున్న సూర్యం కొలీగ్ శివరాం వచ్చి కూర్చొని వున్నాడు ముందు గదిలో.

కాలేజీకెళ్ళేందుకు తయారై బయటి కొచ్చిన స్వర్ణకి, కాంపౌండ్‌లో తచ్చాడుతూ ఓ ముసలతను కనిపించాడు.

స్వర్ణని చూసి ఓ అడుగు ముందు కేసి,

"అమ్మా! సూర్యం అయ్య ఇల్లు ఇక్క ణ్ణేనా?" అనడిగాడు. అతనికి అరవయ్యే ళ్ళుంటై, బక్కగా వున్నాడు.

"ఆ! ఇదే. ఏం కావాలి?" అంది.

"ఇంట్ల పని జేసేటందుకు మనిషి గావాల్నన్నడు. మాట్లాడేటందుకు వచ్చిన." అన్నాడు గడప దగ్గరకొస్తూ.

"ఇక్కడే వుండు. పిలుస్తాను." అంటూ లోపలికెళ్ళింది.

మరో మూడు నిముషాల్లో స్వర్ణతో పాటు సూర్యం, సునంద ముదుగదిలో కొచ్చారు. గడపలో నిలబడ్డ మనిషిని చూసి

"ఇతనే నే చెప్పినతను." సునందతో అని, అక్కడ్నే కుర్చీలో కూర్చుని వున్న శివరాంతో

"ఇంట్లో పని చేస్తానని వచ్చాడు. అతన్తో మాట్లాడి ఒక్క అయిదు నిము షాల్లో బయల్దేరుదాం!" అన్నాడు, ఆలస్యం అయ్యేట్టున్నందుకు సంజాయిషీఇస్తున్నట్టు.

"ఫర్వాలేదులే. ఆ పని కానీ!" ప్రశాంతంగా వుంది శివరాం గొంతు.

"నీ పేరేమిటన్నావ్?" ముసలతన్ని డిగాడు సూర్యం.

"నర్సయ్యయ్యా."

"ఇంట్లో పనంతా చెయ్యగలవా? అంట్లవీ శుభ్రంగా తోముతావా?" అడిగింది సునంద, మగమనిషి కదా చేస్తాడో లేదో అని.

"చేస్తానమ్మా, బోళ్ళు తోముత, ఇల్లూ కుత, నీళ్ళు గొడత, అన్ని మంచిగ జేస తెయ్యరాదు." చాలా నమ్మకంగా పలికాడ తను తెలంగాణా యాసతో.

"బాగా చెయ్యాలి! మూడు రోజులకో నాగా పెడితే కుదర్దు." గట్టిగానే అని శివరాం వైపు తిరిగి

"వీళ్ళతో ముందే అన్నీ మాట్లాడాలి. లేకపోతే తర్వాత మనల్ని ఏడిపించుకు తింటారు." అంది సగం ఇంగ్లీషులో, సగం తెలుగులో.

"గట్లెందుకు జేస్తనమ్మ. చేసినకెళ్ళి మంచిగనే జెయ్యాలె. గసుమంటి ఆద్మిని గాదు నేను." అన్నాడు.

"స్థిరంగా చేస్తావా? నెల రోజులుచేసి ఇంక నేను చెయ్యను అని ఏదో వంక బెట్టి వెళ్లిపోతావా? అది కూడా ముందే చెప్పు. అలాంటిదేమన్నా వుంటే ఇప్పుడే ఇంకో మనిషిని చూసుకుంటాం."పరీక్షి స్తోంది. ఇదివరకు మనుషులలా వెళ్ళి పోవడం గుర్తుంచుకొని జాగ్రత్త పడుతోంది.

"గదేం లేదమ్మా! కష్టమొ, సుకమొ ఒక్క దిక్కున్నె జేసుకుందామనే వచ్చిన."

"ఊ! సరే. దొంగతనాలవీ మాకసలు సరిపడవు. ఎక్కడి వస్తువులక్కడే వుండాలి!"ఖచ్చితంగా వుంది సునంద గొంతు.

'ఎవరికి మాత్రం సరిపడుతుంది దొంగతనం' మనసులో అనుకుని నవ్వు కున్నాడు సూర్యం.

"గా పనులు చెయ్యబడితె గిట్లెందు. కుందునవ్వ? నా గాచారం మంచిగ లేక గని, నా కొడుకులిడ్సిపెట్టి పోవట్టి, గీ పొట్టద్దిన్ని తిప్పలాయె!" ఎక్కడో తగిలిన ట్టుందతనికి. తలొంచుకొని పొట్టని చేత్తో నిమురుతూ కష్టంగా అనడం చూసి బాధ కలిగింది స్వర్ణకి.

"ఈవిడకసలు మతి లేదు" తిట్టుకొంది వది నని.

ఇంక ఊరుకోలేక అడిగాడు సూర్యం-

"ఇంతకీ జీతమెంత కావాలో చెప్పు."

"నిన్ననే జెప్పిని గదయ్య. డెబ్బై రూపా లియ్యి. గింత సద్ది మిగల్తె ఎయ్యి లేకుంటె లే!"

ఆ మాట వినగానే నిలువుగుడ్లేసింది సునంద.

ఆ మొత్తం అంతకు ముందు పనిమనిషికిచ్చిం దానికన్నా ఇరవై ఎక్కు వ. తను పనిమనిషికి ఇవ్వాలని ఫిక్స్ చేసిన రేటుకన్నా ముప్పై ఎక్కువ. అతనెంత తగ్గి నా పది తగ్గుతాడు. అయి నా అది అందని బేరమే అని అర్థమయి పోయింది.

"డెబ్బై రూపాయిలా? సరిపోతుందా?" వ్యంగ్యంగా అంది.

"రూపాల పేరే గాని, ఏమొస్తయి మండిల. నువ్వే జర సమజ్ చెయ్యి బాంచన్".

"వద్దులే! అయినా, ఆ పంపు నీళ్ళు మేమే కొట్టలేం, నువ్వేం కొడతావ్ వద్దులే!" అప్పటి దాకా కనపడని అతని ముసలి తనం అప్పుడు కనిపించింది సునందకి.

"అటనకుండ్రి బాంచన్! ఆరామ్‌గా కొట్టుకుంట నీళ్ళు. ఇంత పనంత జేస్త. చెయ్యకుంటే గప్పుడడుగుండ్రి." అన్నా డు తన శక్తిని తక్కువ అంచనా వేయ వద్దన్నట్టు. దొరికిన పని జారి పోతోందనే భయం నీడ ఆ మొహంలో కదలాడింది.

"వద్దయ్యా, మాక క్కరలేదు. ఈ వయ సులో నీతో నీల్ళు కొట్టిం చుకోడానికి మాకయినా బుద్ధుండాలి. కాదంటారా శివరం గారూ?" అతని వైపు ఓరగా చూస్తూ అంది.

ఏమంటాడు శివరా వు. నవ్వి ఊరుకున్నాడు. ఆ సమయంలో అతన క్కడే వుండటం ఇబ్బం దిగా వుంది సునందకి.

సునంద ధోరణి చూసి భయమేసింది సూర్యానికీ, స్వర్ణకీ. ఈ మనిషి కూడా పోతే మళ్ళీ మనిషి దొరకడం అసాధ్యం కావచ్చు. ఈ ఎండలకి నీళ్ళన్నీ కొట్టు కోడం దుర్భరమయిందే!

"నా కట్టం జూసి ఇయ్యుండ్రమ్మ. అసలె ఎండకాలమాయె. నోరెండకపోతాం టది. కడుపుకింత తినాలె ! ఓ పదిరూ పాలు తగ్గించుకోండ్రి." అన్నాడు నర్సయ్య

స్వరున వెనక్కి తిరిగి అంది సునంద.

"వద్దని చెప్పానా? నువ్వు కొట్టగలవా ఆ పంపు! ఏదో ఒక చావు మేమే ఛస్తాం లే. నీతో చేయించడానికి మాకు మాత్రం మనసొప్పవద్దూ!" ఎంతో జాలి పడుతున్న ట్టు అంది.

చక్కని కళ్ళు

* స్వచ్ఛమైన పచ్చని [illegible] అది [illegible] ఉత్సాహం కలిగిస్తుంది. ఒక స్పూన్‌తో [illegible] కంటికి దగ్గరగా [illegible] కళ్ళు [illegible] మెరుస్తాయి.

* [illegible] ముందు [illegible] కళ్ళు [illegible] ముడతలు [illegible] అ ముడ [illegible] తరువాత [illegible] కళ్ళు [illegible] ముడతలు ఉండేచోట రాయాలి. [illegible] పది నిముషాలు అలా వది [illegible] తరువాత [illegible] కడిగేయాలి. [illegible] చేస్తే తగిన ఫలితం కనిపిస్తుంది.

\- ఎమ్.ఎల్. సువర్ణల

"నీ కాల్మొక్త బాంచన్! ముసలోణ్ణి! ఈ ముసలి ముండకొడ్కును ఇడ్సిపెట్టి, కొడుకులు పొట్ట చేతల బట్టుకొని దేశం మీద బోయిన్రు. వాళ్ళకు నేను బరువైతే, ఏం జేద్దును. పొద్దంత పని జేసెతందుక్- సత్త లేదు. గీ పైసలన్న లేకుంటే ఎట్ల బత్కుత? సోచాయించుడి!" దీనంగా అడిగి అక్కడే కూర్చుండిపోయాడు.

"పోనీ, అతను కొట్టగలిగినన్నే కొట్టనిద్దాం. మిగతా నీళ్ళు మనం కొట్టుకోవచ్చు మనకీ తేలికగానే వుంటుంది." అన్నాడు సూర్యం.

"చాల్లే ఊరుకోండి. అలా ముందే అలవాటు చేశామంటే, వాళ్ళే కష్టపడుతున్నట్టు నాటకమాడి నీళ్ళన్నీ మనతోనే కొట్టిస్తారు. అయినా ఇతను మనకి వద్దు!" కోప్పడింది ఇంగ్లీషులో.

"ఇటీజ్ ట్రూ...ఇటీజ్ ట్రూ!"నవ్వుతూ? సునందని సమర్థించాడు శివరామ్.

"బడితెల్లా ఇంట్లో ముగ్గురం వుండి, ఈ వయసు వాడితో నీళ్ళు కొట్టించు కోడం ఏం బావుంటుంది చెప్పండి శివరామ్ గారు! చుట్టుపక్కల నవ్విపోరూ! మనకయినా కాస్త కనికరం వుండాలి గదండీ!" సమర్థించిన శివరామ్‌ని చూస్తూ అంది.

"ఒంటిమీద పీసు కండలేదు మనిషికి. ఏం కొడతాడు??" శివరాం మళ్ళీ పలికాడు.

సునంద కనికరానికి బలం దొరికింది.

"మంచిగనే జేస్తనయ్యా! పొద్దంత కూలి పని జేస్తలేనా?" బ్రతిమలాడుతున్నట్టన్నాడు నర్సయ్య.

"ఇహ నువ్వు వెళ్ళుతాతా! విసిగించకు. నీతోమాకెందుకు గానీ ఆఫీసుకి టైమ్ అయిపోయింది. వస్తా శివరామ్ గారూ!" బాగ్ తీసుకొని బయల్దేరుతూ, నాల్రోజులోపిక పడితే అనుకున్న రేటుకి మనుషులు దొరక్కపోరు అని మనసులో అనుకుంది!

"పొద్దు, మాపులు సల్లగున్నప్పుడు నీళ్ళొట్టుకొని, ఎండ పొద్దంత గుడిసె నీడల కూసుందమనుకుంటి! ఎండ కాలిమేంది. సలికాలమేంది... సచ్చేదన్క ఆస్మాన్ కిందనే నా బత్కు!" ఎంత ఆశతోవచ్చాడో, ముసలి నర్సయ్య- సునంద 'కనికరానికి' బలై, కుంగిపోయి, గొణుక్కుంటూ, ఎండలోకి అడుగులేయడం చూసి ఎక్కడో కలుక్కుమంది స్వర్ణకి!

'జాలి'కి నిర్వచనం తెలిసి, దేనికోసమో తెలియని తమ "పాకులాటల" బ్రతుకుల మీద క్షణం పాటు 'రోత' కలిగింది!!

శ్రీ నందివాడ భీమారావు
గెస్ట్ ఎడిటోరియల్,
ఇంటర్వ్యూ
అతి త్వరలో

"వ్యవసాయమే నా వృత్తి"

ఆనందంతో ఉన్న గంగారాంకు తన వృత్తి పట్ల గౌరవభావముంది.

దేశాన్ని పోషించే వృత్తి.

అతనికి మంచి ఆదాయాన్ని సమకూర్చే వృత్తి.
వ్యవసాయం శ్రమించే పని అని నష్టం వచ్చే వ్యాపకమన్న రోజులు పోయాయి.

స్వతంత్ర భారతదేశం కర్షకులకు ప్రతిఫలం ముట్టే హామీ ఇచ్చింది. మెరుగైన విత్తనాలు మెరుగైన సేద్యపు నీరు, విద్యుత్ సౌకర్యాలు, ఎరువులు, క్రిమి సంహారక మందులు, అన్నీ సబ్సిడీ రేట్లకు లభిస్తున్నాయి.

అవసరమైనప్పుడు ఋణం, మంచి ధర- ఇవన్నీ తమ పాత్రను నిర్వహించాయి. కర్షకులు ఈ సౌకర్యాలను పూర్తిగా ఉపయోగించుకున్నారు.

కష్టించి పని చేయడం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం- ఇవి హరిత విప్లవానికి దారితీశాయి.

ప్రస్తుతం భారతదేశపు ఆహార ఉత్పత్తి 17 కోట్ల టన్నుల మేర జరుగుతోంది- 1947లో జరిగిన ఉత్పత్తికంటే 12 కోట్ల టన్నులు ఎక్కువ.

మన పురోగతి మనకు గర్వకారణం

davp 89/278 Tel.